

hos en Enkeltvirksomhed, der henhører under „Arbejdsgiverforeningen“, intet Medlem af en Organisation eller en Enkeltvirksomhed, der er optaget i „Arbejdsgiverforeningen“, hverken direkte eller indirekte handle mod deres Interesser, hos hvem Arbejdsstandsningen finder Sted, saasom ved uden Overenskomst med Bestyrelsen for den paagældende Organisation eller Enkeltvirksomhed at paatage sig Udførelsen af Arbejder, Levering af Materialier, Kørsel eller lignende til Foretagender, der er paa-begyndte eller kontraherede af den, hos hvem Striden finder Sted, ejheller overtage nogen Del af Leveringer eller Præstationer af nogen Art, som denne maatte have paa-taget sig, før Striden udbrød.“

Naar man nu erindrer, at Arbejdsgiverne sidder inde med den økonomiske Magt i Samfundet, hvad jo Arbejderne desværre ikke gør, vil man ogsaa forstaa den naturlige Forskel i Graden af Tyranni, som fremkommer, eftersom det er Overklassen, der hævder de kollegiale Forpligtelser, eller det er Underklassen. Det gør en meget væsentlig Forskel; det er Overklassen, der raader over Eksistensbetingelserne for hele Folket gennem Ejendomsretten til Produktionsmidlerne.

Men saa staar der til Slut — man kan ikke engang sige, at det er kun overfor Medlemmer af Fagorganisationen, der bryder ud, kun overfor de egentlige Skruibrækkere, nej, det gælder alle Arbejdsgivere — saaledes: „Hvis nogen udenfor „Arbejdsgiverforeningen“ under en Arbejdsstandsning handler mod deres Interesser, hos hvem Arbejdsstandsningen finder Sted, forpligter „Arbejdsgiverforeningen“s Medlemmer sig til at afbryde al Forbindelse med vedkommende, saa længe Arbejdsstandsningen varer, og efter Hovedbestyrelsens Bestemmelse eventuelt ogsaa efter dens Ophør. Hovedbestyrelsen er bemyndiget til at udvide foranstaaende Bestemmelser til ogsaa at gælde Stridsforhold, som endnu ikke har medført Arbejdsstandsning.“ Det er altsaa det store Band, det er økonomisk Boycott, det er eventuelt Udelukkelse fra det, det ærede Medlem Hr. Slesbager talte om: den fri og lige Adgang til Erhverv, som Grundloven sikrer alle Borgere her i Landet, en ren og direkte Udelukkelse derfra. Det er Arbejdsgiverne i Stand til at gøre med de økonomiske Magtmidler, de sidder inde med. Det er en Henvisning til Sult, til Ruin, til Ødelæggelse. Saadan er Arbejdsgiverforeningen. Derfor finder jeg, at det var en kostelig Komædie — vel arrangeret, men i sig selv meget slet — naar der mellem

det ærede Medlem her paa Talerstolen og det ærede Medlem Hr. Fraenkel nede i Salen var et indigneret, lattermildt Sammenspil — „saa flintrende galt“ havde man dog ikke troet, at det var blandt Arbejderne — i Anledning af disse stakkels Ægtpakkersker i Holbæk.

Der er talt om Bødebestemmelser. Naturligvis, de Bøder, der er foreslaaet i § 27 i Arbejdsgiverforeningens Love er af en helt anden drakonisk Art, der er Bøder paa indtil 50 000 Kr. Saadan behandler Arbejdsgiverforeningen sine Skruibrækkere, ja ikke blot sine egne Skruibrækkere, men ogsaa udenforstaaende, der ikke vil bøje sig for deres Lockoutpolitik.

For øvrigt er dette Aktstykke, Arbejdsgiverforeningens Love, ogsaa i andre Henseender særdeles interessant. Der gives f. Eks. et Paabud om, at Medlemmerne skal indsende Lønningslister til Hovedkontoret. Der staar i § 4, at Medlemmerne skal hvert Kvartal, respektive maanedsvist, indsende Lønningslister til Organisationen senest 2 Uger efter Kvartalets, respektive Maanedens, Udgang. Disse Lister bruges til Statistik o. s. v. Det ærede Medlem talte om den frie Produktion, de frie Erhverv, den fri og lige Adgang til Erhvervets Udøvelse. Men Produktionens Frihed skal ind under Arbejdsgiverforeningens Omsorg og Forsorg, de paagældende kan ikke lønne deres Arbejdere, som de vil, de kan ikke slutte Overenskomst med dem, som de vil, de skal spørge Arbejdsgiverforeningen, og den er diktatorisk styret, ledet fra oven og centraliseret. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, hvorledes det gaar til ved Strejker og Lockouter. Der er en anden Paragraf, § 20.....

Formanden: Jeg anmoder den højt-ærede Minister om ikke at fordybe sig for meget i Arbejdsgiverforeningens Love, da vi gerne skulde tilendebringe denne Forhandling i Dag.

Socialministeren (Borghjerg): Jeg erkender fuldt ud den højtærede Formands Beføjelse til at sige dette og skal derfor afholde mig fra videre Oplæsning og kun henviser til § 20, der forbyder ethvert Medlem af Arbejdsgiverforeningen at ordne sig med sine Arbejdere, som han vil. I alle afgørende Spørgsmaal maa han først være enig med Arbejdsgiverforeningen.

Saa sluttede det ærede Medlem Hr. Slesbager med nogle Bemærkninger om, at vi drev Klassepolitik, mens han og hans